

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: **R. M.**, nar. X
st. příslušnost X
bytem X
zastoupen Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem
sídlem nám. 28. října 1898/9

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 4. 2023, č. j. OAM-926/ZA-ZA11-P12-2022,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Předmět řízení

- 1. Podanou žalobou brojila žalobkyně proti výše označenému rozhodnutí žalovaného, kterým jí žalovaný neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

II. Podání účastníků

2. V žalobě žalobkyně namítla, že žalovaný nesprávně vyhodnotil v žádosti uváděné důvody pro udělení azylu a doplňkové ochrany, a to obavu z realizace nuceného sňatku a z únosu od jejího nápadníka jako důvodu pro udělení azylu dle § 12 písm. b) zákona o azylu představující odůvodněný strach z pronásledování z důvodu pohlaví. Žalobkyně tvrdí, že žalovaným shromážděné zprávy o zemi původu nevypovídají o tom, zda je ze strany státních orgánů poskytována pomoc obětem pronásledování. Nedostatečná zjištění ohledně účinnosti ochrany souvisí i s hodnocením toho, zda se měla žalobkyně s žádostí o ochranu před hrozící újmou obrátit na orgány země původu. Závěru o možnosti poskytnout žalobkyni ochranu neodpovídá obsah pohovoru se žalobkyní. Závěrem namítla, že jí bylo neprávem vytknuto, že o udělení mezinárodní ochrany nepožádala okamžitě po svém příjezdu do ČR.
3. Žalovaný setrval na svých závěrech v napadeném rozhodnutí a odkázal na něj. Shrnul azylový příběh žalobkyně a k důvodu udělení mezinárodní ochrany dle § 12 písm. b) zákona o azylu uvedl, že nebylo prokázáno, že by státní orgány závažné jednání vůči její osobě tolerovaly či dokonce podporovaly. Žalobkyně neopouštěla Kazachstán za tíživých okolností, rodinné vztahy měla žalobkyně dobré a slib manželství byl učiněn v legraci otcem, nebyla ke sňatku nijak nucena, naopak byla rodinou (ve které nebyla dodržována striktní kazašská pravidla) podporována v souvislosti se studiem, od otce dostávala alimenty. Kontakty s mužem, kterému byla přislíbena, byly podle něj nízké intenzity a problémy do budoucna žalobkyně jen předjímá. Žádost o udělení mezinárodní ochrany byla dle žalovaného učiněna ze zjevně účelových pohnutek.

III. Posouzení věci

4. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 76 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
5. Žaloba není důvodná.
6. Součástí správního spisu jsou dvě vyjádření žalobkyně k důvodům, proč a jak přicestovala do ČR. Prvním je poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu. V rámci něho uvedla, že je Kazaška, bez vyznání, není členkou žádné politické strany nebo skupiny, svobodná. Ve vlasti byla naposledy v lednu 2020, do ČR přicestovala za účelem studia na VUT v Brně, měla vyřízeno studentské vízum a v ČR pobývala od roku 2020 do roku 2022 v rámci dlouhodobého pobytu za účelem studia. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedla, že jako malá holka byla otcem přislíbena za manželku synu jeho dobrého kamaráda. Nejdříve myslela, že jde o vtip, ale pochopila, že to otec myslí vážně, a má strach, aby se za toho kluka nemusela provdat, když se vrátí do Kazachstánu. Před odjezdem bydlela žalobkyně v městysu X.
7. Druhým vyjádřením je protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany v rámci kterého uvedla, že její širší rodina žije v Kazachstánu, rodiče jsou rozvedení, s otcem delší dobu nemluvila, ale chodí mu od něj alimenty. Studium ukončila, protože ji nebavilo, a v důsledku ukončení studia ji nebylo prodlouženo vízum. O mezinárodní ochranu

pořádala ve chvíli, kdy dostala výjezdni příkaz. V ČR chce zůstat, našla tu druhý domov a domu se bojí vrátit kvůli klukovi, kterému ji otec zaslíbil, má strach, že ji kluk může násilím unést, protože otcův slib bere vážně. Kluk ji stalkoval na internetu, jednou ji chytl za ruku a pošeptal ji, že ji jako plnoletou ukradne, chce žalobkyni za ženu a bere to vážně, i když otec to myslel jako vtip, což mu už i řekl. Kluk žije v X, je o několik let starší než žalobkyně. Podle jejího názoru si ji najde kdekoli, v Kazachstánu by nemohla vyhledat pomoc, protože by to policii nedokázala vysvětlit. Je u nich silná tradice, kdy žena nemá odmítnout nabídku k sňatku. Kluka potkala náhodně v roce 2019, choval se k ní jako by byla jeho manželka. Na sdělení, že jede studovat do ČR, jí odpověděl, že za ní přiletí a že si v ČR nemá s nikým nic začít. Řekla mu, že ho nemá ráda, dál ji ale otravoval, šel s ní nakupovat a odvedl ji domů.

8. Krajský soud předesílá, že žadatele o mezinárodní ochranu stíhá břemeno tvrzení. Je především na něm, aby v rámci pohovoru věrohodně tvrdil a v rámci svých možností prokázal skutečnosti, které mohou mít relevanci z hlediska některé z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný mu k tomu zejména musí vytvořit prostor vhodně kladenými otázkami během pohovoru. Pokud žadatel o mezinárodní ochranu uvádí relevantní skutečnosti, je pak na žalovaném, aby si shromáždil dostatečné množství aktuálních a přesných informací o zemi původu žadatele a jeho tvrzení s těmito informacemi konfrontoval při posuzování, zda dotyčnému v zemi původu hrozí pronásledování nebo vážná újma. Úkolem žalovaného bylo především opatřit takové informace o zemi původu, z nichž bude možné posoudit, zda by žalobkyni v případě návratu do Kazachstánu hrozilo pronásledování nebo vážná újma. Této povinnosti žalovaný dle krajského soudu dostál.
9. Ze všech důvodů pro udělení mezinárodní ochrany se žalobkyně dovolává pouze nesprávného hodnocení azylového důvodu dle § 12 písm. b) zákona o azylu, dle kterého se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
10. Žalobkyně v podané žalobě odkazovala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2011, č. j. 6 Azs 36/2010-274, nicméně podle názoru zdejšího soudu citovaný rozsudek na situaci žalobkyně nedopadá, resp. žalobkyně vykládá jeho dosah extenzivně na svoji situaci. Citovaný rozsudek se totiž vztahoval na *kombinaci* důvodů, jejichž *kumulativní* efekt považoval Nejvyšší správní soud za nedostatečně posouzený. K takové situaci ale v nyní posuzované věci nedošlo. Žalobkyně *žádnou kumulaci* důvodů pronásledování netvrdí.
11. Z azylového příběhu, jak ho žalobkyně vylíčila, nevyplývá, že by ke kontaktům žalobkyně s oním klukem docházelo opakovaně. Žalobkyně tvrdila stalkování na internetu (které nicméně nijak nevztahovala k časovému období pobytu v ČR) a jeden *náhodný* kontakt při nakupování. Žalobkyně netvrdila, že by ji onen kluk opakovaně vyhledával, nebo snad dokonce realizoval svůj slib vyhledat ji v ČR. Z jejího vyjádření vyplývá, že její rodina nežije tradičním kazašským způsobem života a že onen kluk byl informován, že její otec myslel slib jako vtip. Z pohledu soudu je s podivem, že žalobkyně ani neuvedla jméno daného muže.

12. Pokud jde o ochranu, která má být obětí pronásledování poskytována, tak žalobkyně ani neuvedla, že by se na policii obrátila s jakýmkoliv pokusem o ochranu např. před stalkingem (nebezpečným pronásledováním) onoho kluka. Pokud věděla, že je vystavena stalkingu na internetu, a měla pocit, že byla vystavena nebezpečnému pronásledování i v osobním kontaktu, nevidí soud důvod pro to, aby se neobrátila na orgány policie ve své zemi původu. Odkaz na praktikování zakázaných smluvených manželství v *odlehých* částech Kazachstánu opět soud nepovažuje za relevantní, neboť z ničeho nevyplývá, že by žalobkyně s rodinou v dotčených oblastech země bydlela.
13. Závěrem se soud ztotožňuje se žalobkyní v tom, že jediným důvodem pro neudělení mezinárodní ochrany nemůže být skutečnost, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je vedena snahou o legalizaci pobytu na území ČR. Z napadeného rozhodnutí nicméně nevyplývá, že tento závěr byl jediným důvodem pro zamítnutí žádosti žalobkyně. I tato námitka proto není důvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

14. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
15. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

V Brně 27. března 2024

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce